

هدف گیری کردن بیو فیلم های^۱ *S. mutans*: چشم اندازی در مورد پیشگیری از پوسیدگی دندان (Scharnow و همکاران، ۲۰۱۹).

حفره دهانی یک سیستم پیچیده و پویا است و بالای ۷۰۰ گونه باکتریایی مختلف در آنجا زندگی می کند. تحت شرایط عادی، این جمعیت باکتری ها در همزیستی زندگی می کنند بدون اینکه به میزبان آسیب برسانند. به هر حال، تغییر در سیگنال محیطی یا استرس می تواند تعادل را به سمت باکتری های بیماری زا^۲ که باعث بیماری های دهان مانند پوسیدگی دندان، ژنژیویت (التهاب لثه دندان)^۳، و پریودنتیت^۴ می شوند، بهم بزند. (۲۱) در سال ۲۰۰۰، جراح عمومی ایالات متحده آمریکا، بیماری های دهان را به عنوان "اپیدمی^۵ خاموش و بی صدا" طبقه بندی کرد. (۳) تقریباً ۲۰ سال بعد، ۳/۵ میلیارد نفر در هر سال هنوز تحت تأثیر واقع می شوند و پوسیدگی دندان نقش اصلی را دارد. (۴) نقشی که پوسیدگی دندان در سلامت در سراسر جهان بازی می کند، این را یک موضوع ضروری ارائه می دهد. بسیاری از عفونت ها و بیماری های بدن انسان با پاتوژن (عوامل بیماری زا) های دهان مرتبط شده اند. به عنوان مثال، باکتری های موجود در حفره دهانی در بروز اندوکاردیت و دیابت دخیل بوده اند. (۵-۸) نه تنها این بیماری ها بحران سلامتی مطرح می کنند، در بخش بزرگی از هزینه های پزشکی نیز سهم دارند. بر طبق «تأثیر اقتصادی جهانی بیماری های دندانی»، هزینه های غیرمستقیم و مستقیم بیماری های دندانی به طور کلی ۴۴۲ میلیارد دلار در سراسر جهان در سال ۲۰۱۰ بود که انگیزه مالی جهانی جهت بهبود مراقبت های دندانی فراهم می کند. (۹) پوسیدگی دندان بیماری مرتبط با بیو فیلم است. (۱۰ و ۱۱) بر طبق مؤسسه ملی بهداشت، ۸۰ درصد عفونت های باکتریایی در طبیعت بیو فیلم هستند. (۱۲) باکتری ها در حالت پویا بین پلانکتونیک و بیو فیلم وجود دارند. بیو فیلم ها مواد چند میکروبی و سه بعدی هستند و توسط یک ماتریکس اگزوپلی ساکارید (EPS)، کپسول و محصور شدند. سطوح مخاطی مانند حفره های روده، بینی، واژن و دهان سطوح ایده آل برای اتصال فراهم می کنند و باعث کلونیزاسیون (رشد و تکثیر) بالای بیو فیلم می شود. (۱۳)

تشکیل بیو فیلم دهانی با اتصال تک سلول پلانکتونیک به پلیکول (غشاء نازک) دندان شروع می شود (شکل ۱). به دنبال اتصال اولیه، رشد کنندگان اولیه مانند استرپتوکوک، اکتینومایسس، هموفیلوس، نایسریا، ویلونا،

¹ Biofilms

² Pathogenic

³ Gingivitis

⁴ Periodontitis

⁵ Epidemic

استرپتوکوک موتانس یا خود انباشته (اتصال بین گونه های مشابه) و یا هم انباشته (اتصال بین گونه های متفاوت) هستند. مرحله تشکیل بیو فیلم به شباهت و جذب بین گونه های باکتری بستگی دارد. در طول این مرحله اتصال، فعالیت متابولیک پایین است. ترشح ماده اگزو پلیمر دارای پلی ساکاریدها، پروتئین ها و DNA، سلول های باکتریایی را احاطه می کند که ماتریکس بیوفیلم را تشکیل می دهند. مرحله میکروکلونی یا مرحله رشد سریع، با چسبندگی رشد کنندگان ثانویه شامل باکتری های گرم منفی بی هوازی مانند *Porphyromonas gingivalis* دنبال می شود. (۱۴) باکتری های محصور شده در بیو فیلم یا رشد خود را آهسته می کنند و یا ساکن و بی حرکت می شوند و اغلب اوقات حتی علائم مرگ را نشان می دهند. همزمان با مرحله حالت ثابت، پراکندگی بیو فیلم به حالت پلانکتونیک خود است. سلول های پراکنده شده، یا یک بیو فیلم جدید در مکان اتصال متفاوتی تشکیل می دهند و یا به جریان خون وارد می شوند. متناوباً، بیو فیلم ها می توانند به ساختارهای بالغ توسعه یابند که به علت کاهش متابولیسم، به سیستم ایمنی ذاتی میزبان و درمان آنتی بیوتیک مقاومت بالایی دارند. (۱۲، ۱۴، ۱۵)

فرضیه های زیادی برای بهتر تشخیص دادن علت پوسیدگی دندان توسعه یافته اند که شامل فرضیه پلاک (نشان) اکولوژیکی و فرضیه پاتوژن منفرد هستند. (۱۶) فرضیه پلاک اکولوژیکی توسط Phillip D. Marsh ایجاد شد و اظهار می کند که "بیماری نتیجه عدم تعادل در میکرو فلور کل به علت استرس اکولوژیکی است و منجر به غنی سازی برخی از "پاتوژن های دهانی" یا "میکروارگانیسم های بیماری" می شود. فرضیه پاتوژن منفرد به یک ارگانیسم منفرد، *S. mutans*^۶ عنوان علت پوسیدگی دندان اشاره می کند. در حالی که اولی اخیراً توجه زیادی را به خود جلب کرد، جنبه های دومی در پیشگیری از پوسیدگی دندان حیاتی ماند. (۱۷)

تمرکز بر مهار پاتوژن هایی که در پلاک غنی شدند می تواند شدت بیماری و کلونیزاسیون (رشد و تکثیر) بیشتر حفره دهان را به حداقل برساند. به علاوه، تلاش در جهت برخورد با همه عوامل درگیر در پیشرفت پوسیدگی دندان، ریسک حذف مطالعاتی را دارد که می توانند در بسیاری از موارد، ویروانس (واگیری)^۷ پوسیدگی دندان را کاهش دهند. برای این دلایل، این مطالعه، *S. mutans* را به عنوان مولکول کوچک یا هدف محصول طبیعی برای کاهش یا پیشگیری از پوسیدگی دندان بررسی می کند.

بیماری زایی *S. mutans*

^۶ *Staphylococcus mutans*

^۷ Virulence

اگرچه پوسیدگی دندان توسط دیس بیوسی^۸ میکروبی ایجاد می شود، *S. mutans* گونه بیماری زای عمده است. ثابت شده است که کاهش یا حذف *S. mutans*، از پیشرفت پوسیدگی جلوگیری می کند یا کاهش می دهد. (۱۸) تولید اسید آلی، تشکیل بیوفیلم و تولرانس (تحمل) اسید ویژگی های ویرولانسی (واگیری) اصلی مرتبط با *S. mutans* هستند. (۲۰، ۱۹) قبل از اینکه بیوفیلم تشکیل شود، *S. Mutans* به عنوان سلول های پلانکتونیک شناور آزاد وجود دارد. انتقال از سلول های پلانکتونیک به بیوفیلم می تواند از طریق مکانیسم مستقل از ساکارز یا وابسته به ساکارز پیش رود (شکل ۱). در مسیر مستقل، *S. mutans* از طریق چسبندگی های سطح سلول (آنتی ژن I/II، SpaP و Gbps) به پلیکول های^۹ بزاقی روی دندان ها متصل می شود. (۲۱، ۱۹) باکتری زمانی که در معرض ساکارز قرار می گیرد سنتز زنجیره های گلیکان پلیمری طولانی را از طریق گلوکوزیل ترانسفرازها (Gtfs) شروع می کند. چسبیدن به دندان توسط گلوکان های تازه سنتز شده و همچنین پروتئین های متصل به گلوکان انجام می شود. (۲۲، ۲۳) عمدتاً گلوکان های نامحلول (پیوندهای گلیکوزیدی α -۱ و ۳) را سنتز می کند، GtfC هر دو گلوکان های نامحلول و محلول (پیوندهای گلیکوزیدی α -۱ و ۶) را ایجاد می کند و GtfD گلوکان های محلول را تولید می کند. این گلوکان ها مکان های اتصال اضافی برای سلول های پلانکتونیک فراهم می کنند و ساختار بیوفیلم در حال رشد را می سازند.

همانطور که سلول ها انباشته می شوند و EPS را دفع می کنند میکروکلونی ها تشکیل می شوند و در نهایت به بیوفیلم های بالغ توسعه می یابند (شکل ۱). افزایش همزمان جذب قند منجر به تولید اسیدهای آلی می شود. تولید مداوم اسید در بیماری زایی *S. mutans* نقش کلیدی بازی می کند و در نتیجه منجر به دمیترالیزاسیون (غیرمعدنی)^{۱۰} مینای دندان می شود. *S. mutans* به علت محیط pH پایین که آن ها اغلب قرار می گیرند پاسخ تولرانس (تحمل) اسید را ایجاد کرده است. (۲۴) بیوفیلم های بالغ خاصیت اسیدی^{۱۱} زیادی (توانایی مقاومت با محیط های با pH پایین) را نشان می دهند.

به دلیل فشار تکاملی، از باکتری های دیگری هم که در حفره دهان قرار دارند پیشی می گیرند. در نتیجه، فلور مقاوم به اسید پدیدار می شود که تشکیل پوسیدگی دندان و سایر بیماری های دهان را بیشتر می کند چون که اسیدوریته^{۱۲} تمایل به بیماری زایی دارد. (۲۴-۲۶)

⁸ Dysbiosis

⁹ Pellicles

¹⁰ Demineralization

¹¹ Aciduricity

¹² Aciduricity

یک پاتوزن "چسبنده" برای مطالعه

میکرو فلور مختلف در حفره دهان و در محیط دائماً در حال تغییر (بزاغ، جذب غذا و غیره)، توانایی ما را برای مطالعه و درک کامل بیماری زایی این باکتری به تاخیر می اندازد. به خاطر همین، مطالعات *in vitro* در داخل بدن^{۱۳} خوب تفسیر نشده اند. تغییر پذیری در شرایط رشد جهت ارزیابی های پلانکتونیک و بیوفیلم و سردرگمی بین دو حالت زندگی، داده ها را جهت مقایسه دشوار می کند. استفاده از مخفف و کلمات اختصاری مختلف (یعنی IC50، MBIC، MIC، MBEC) بدون تعاریف واضح و واریانس (اختلاف) در شرایط تجربی منجر به این می شود که داده ها نادرست ارائه شوند. توصیف شده است که برخی از مولکول های کوچک دارای فعالیت خاص بیوفیلم هستند اما تحت بررسی و تحقیق دقیق تر شرایط تجربی متنوع، منجر به نتیجه گیری نادرست شد. داستان هونوکیول^{۱۴} که یک محصول طبیعی بی فنیل است، اهمیت حفظ شرایط آزمایشی ثابت را نشان می دهد. در اصل نشان داده شد که هونوکیول مهار بیوفیلم را نشان می دهد و بعد ثابت شد که فعالیت به دلیل کمبود CO₂ در طول رشد باکتری است. (۲۷، ۲۸) از آنجا که *S. mutans* برای رشد در محیط میکروآئروبیل حفره دهان تکامل یافته است، تعجب آور نیست. (۲۹، ۳۰) باوجود این موانع، *S. mutans* به عنوان مدل ارگانیزم جهت مطالعه باکتری های بیماری زای گرم مثبت، به دلیل شباهت در بیان ژن و مسیرهای متابولیک شناخته شده است. (۲۰) به این دلیل، مطالعه این باکتری و مولکول هایی که آن را مختل می کنند تأثیرات زیادی در بیماری های بیوفیلم گرم مثبت دارند. در این باره ما سعی می کنیم در حالی که این تفاوت ها را در نظر می گیریم، فعالیت ها را مقایسه کنیم. حداقل غلظت مهاری (MIC) کمترین غلظت است که باکتری در آن رشد نمی کند. (۳۱)

برخی از الگوهای مهاری مناسب تر هستند تا با مقدار IC50 نشان داده شوند که غلظتی را نشان می دهد که رشد باکتری ها ۵۰ درصد مهار می شود. در این متن همچنین می بینید که IC50 برای توصیف مهار ۵۰ درصد آن نیز استفاده می شود. برای تکمیل آن مقادیر، حداقل غلظت مهاری بیوفیلم (MBIC) به کمترین غلظتی اشاره می کند که بیوفیلم در آن رشد نمی کند.

در برخی موارد، MBIC50 برای نشان دادن ۵۰ درصد رشد بیوفیلم استفاده خواهد شد. اگر محققان اثر یک ترکیب بر روی نمونه های بیوفیلم از پیش تشکیل شده را آزمایش کنند ریشه کنی و پراکندگی را اندازه گیری خواهند کرد. حداقل غلظت ریشه کنی بیوفیلم (MBEC)، توانایی سلول های بیوفیلم برای رشد مجدد را

¹³ In vivo

¹⁴ Honokiol

اندازه‌گیری می‌کند و به کمترین غلظتی اشاره می‌کند که در آن سلول‌ها پس از OD₆₅₀ از ۰/۱، دوباره رشد نمی‌کنند. پراکندگی معمولاً با درصد پراکندگی نشان داده می‌شود و معمولاً با تصاویر (هم کانونی، کریستال بنفش و غیره) همراه است تا حذف توده بیوفیلم را نشان دهد. محققان در برخی از سناریوها، زیست پذیری سلول‌ها را در بیوفیلم یا مایع رویی^{۱۵} آن آزمایش خواهند کرد و توسط شمارش واحدهای تشکیل‌دهنده کلونی (CFU)، زیست پذیری را اندازه‌گیری می‌کنند. این تعاریف به خوبی در مطالعه Maciá و همکارانش خلاصه شده‌اند. (۳۲)

روش‌های پیشگیری متداول

روش چندگانه پیشگیری استفاده شده است تا تشکیل حامل‌ها را محدود کنند. روش‌های مکانیکی مانند مسواک زدن و نخ دندان کشیدن استفاده می‌شوند تا باکتری‌های کاریوژنیک (پوسیدگی زا)^{۱۶} که در مینای دندان رشد می‌کنند از بین ببرند و به انطباق انسان متکی است تا پلاک‌های دندانی را به طور کافی کنترل کنند. (۳۳، ۳۴) در ضمن، درمان‌های فلوراید مینای دندان را تقویت می‌کنند و از دندان‌ها در برابر اسید شدگی پلاک دندانی محافظت می‌کنند. (۳۵)

با این حال زمانی که مصرف ساکارز زیاد و مکرر است، فلوراید نمی‌تواند به طور کامل از دیمینرالیزاسیون پیشگیری کند. (۳۶) یک روش جدیدتر پیشگیری این است که قندها را در رژیم غذایی با زایلیتول جایگزین کنیم که یک جایگزین قند غیر کاریوژنیک و ضد کاریوژنیک است تا اسیدشدگی در حفره دهان متوقف شود. اگرچه این روش جایگزینی قندهای کاریوژنیک با زایلیتول مفید است اما در دندانپزشکی کاربرد گسترده‌ای به دست نیاورده است. (۳۷)

به طور کلی، دهان شویه‌ها و خمیردندان‌های دارای عوامل ضد میکروبی فعال در طول حذف مکانیکی استفاده می‌شوند. عوامل معمولی مانند کلروهگزیدین یا ستیل پیریدینیم کلرید استفاده می‌شوند تا باکتری‌های اسیدوژنیک (اسید زا) را از حفره دهان از بین ببرند اما آن‌ها به روش‌های خاص گونه‌های خاص یا بیوفیلم عمل نمی‌کنند. (۳۸-۴۰) به همین دلیل، فعالیت گسترده، میکروبیوم را مختل می‌کند و باعث اثرات جانبی نامطلوب زیادی مانند لک شدن دهان و زبان می‌شود. (۴۱) درمان‌های جایگزین شامل نمک‌های فلزی، آ‌نزیم‌ها، ترکیبات چهارواحدی آ‌مونیوم و روغن‌های ضروری هستند. (۴۲) ادامه این بحران سلامتی و اثرات

¹⁵ Supernatant

¹⁶ Cariogenic

جانبی نامطلوب درمان‌های متداول، نیاز به درمان‌هایی را اثبات می‌کند که می‌توانند به طور انتخابی بیوفیلیم S. mutans را مورد هدف قرار دهند.

استراتژی های مولکول کوچک

همانطور که در بالا نشان داده شد، نیاز زیاد به درمان‌هایی وجود دارد که به طور انتخابی بیوفیلیم S. mutans را هدف گیری می‌کنند. مولکول‌های کوچک و محصولات طبیعی، منبع غنی برای این قبیل ترکیبات هستند. (۴۳ و ۴۴) با توجه به برتری بیوفیلیم‌ها در بیماری‌های عفونی، جهت توسعه مولکول‌های کوچک تلاش زیادی شده است که توسعه و نگهداری بیوفیلیم باکتریایی را تعدیل خواهند کرد. در این مطالعه، ما توسعه مولکول‌های کوچک را هایلایت می‌کنیم که بیوفیلیم‌های باکتریایی را از طریق مکانیسم‌های غیر میکروبوکش مهار و یا پراکنده می‌کنند. گروه‌ها، روش‌های مختلفی مانند غربالگری کتابخانه‌های شیمیایی بزرگ، غربالگری محصولات طبیعی برای فعالیت بیوفیلیم یا استفاده از سنتز برای توسعه آنالوگ‌های ساختارهای سرب جالب را در پیش گرفته اند تا این مولکول‌های فعال را کشف کنند. (۴۵-۴۹) در این مورد ما یک بررسی اجمالی در مورد حالت متداول مولکول‌های کوچک ارائه می‌کنیم که به طور انتخابی تشکیل و رشد بیوفیلیم S. mutans را، بدون مختل کردن سلول‌های پلانکتونیک و در برخی موارد میکروبیوم محیط، به درجات مختلف هدف گیری می‌کنند. به دنبال بررسی مطالعه، کشف شد که این مولکول‌ها معمولاً از طریق دو مکانیسم عمل می‌کنند: ضد چسبندگی و تداخل سیگنال. مکانیسم‌های ضد چسبندگی می‌توانند به صورت وابسته به ساکارز مانند بلوکه (مسدود) کردن تشکیل زنجیره‌های پلیمر بیوفیلیم یا مستقل از ساکار توسط بلوکه کردن عملکرد اتصال سطح پروتئین سورتاز A^{۱۷} باشند (شکل ۲، کادر ۱ و ۲). مکانیسم دوم، تداخل سیگنالینگ، به سمت سیستم‌های حس گر و دو جزئی حداقل، هدایت می‌شود (شکل ۲، کادر ۳). این مکانیسم‌ها، همراه با مولکول‌های کوچک که آن‌ها را هدف گیری می‌کنند، در بخش‌های بعدی شرح داده خواهد شد. این ترکیبات مهم تا حد زیادی به اثرات مهاری، اولاً از طریق هدف گیری کردن ویژگی‌های ویروالانس محدود می‌شوند که منجر به این می‌شود که بیوفیلیم ضعیف یا کمتر بیماری‌زا شود.

ضد چسبندگی وابسته به ساکارز: تهاجم بیوفیلیم از طریق مهار گلوکوزیل ترانسفراز

مولکول‌هایی که گلوکوزیل ترانسفرازهای S. mutans (gtfBCD) را تحت تأثیر قرار می‌دهند در بسیاری از مطالعات مورد توجه قرار گرفته اند. (۵۰-۵۲) این آنزیم‌ها برای اتصال، تشکیل بیوفیلیم و ویروالانس ضروری

¹⁷ Sortase A

هستند زمانی که ساکارز در شرایط رشد آن موجود است (شکل ۲، کادر ۱). ممانعت از چسبیدن سلول‌های پلانکتونیک، تشکیل بیوفیلم را کاهش خواهد داد یا ساختار بیوفیلم را ضعیف خواهد کرد که می‌تواند از بین بردن آن را آسان‌تر کند.

نتیجه‌گیری و چشم‌انداز

پیشگیری از پوسیدگی دندان بی‌اهمیت نیست. پیچیدگی و اختلاف مختصر در حفره دهان و در تنظیم تشکیل بیوفیلم، باعث می‌شود که طراحی و آزمایش مولکول‌های کوچک با فعالیت مطلوب، کاملاً چالش برانگیز شود. با وجود این چالش‌ها، مولکول‌های کوچک بسیاری از منابع طبیعی کشف شده‌اند یا همراه با فعالیت بیوفیلم خاص از طریق مکانیسم‌های مهار و پراکندگی به صورت مصنوعی در دسترس هستند. اغلب اوقات، این مکانیسم‌ها منجر می‌شوند که بیوفیلم‌ها ضعیف یا کمتر بیماری‌زا شوند که از طریق اقدامات مکانیکی راحت‌تر از بین می‌روند اما این می‌تواند اثرات منفی داشته باشد. این موارد کلونیزاسیون بیشتر روی سایر سطوح مخاطی و حتی سپسیس را شامل می‌شود.

تلاش‌های آینده به تمرکز مجدد در مورد مفاهیم مهم پیشگیری از بیماری‌زایی *S. mutans* نیاز دارد. ابتدا، طراحی دارو باید بر ریشه‌کنی بیوفیلم‌های بیماری‌زا تمرکز کند. با تمرکز بر ریشه‌کنی، می‌توان از عفونت احتمالی آینده در حفره دهان جلوگیری کرد که میزان بروز پوسیدگی دندان و بیماری‌های وخیم‌تر مانند اندوکاردیت را به شدت کاهش می‌دهد. ترکیباتی کشف شده‌اند که قادر هستند بیوفیلم را در سایر میکروارگانیسم‌های بیماری‌زا ریشه‌کن کنند. یک مثال در مرود آزمایشگاه *Huigens* است که آن‌ها یک دسته قوی فنازین‌های هالوژنه را کشف کردند که بیوفیلم استافیلوکوکوس اورئوس مقاوم به متی‌سیلین (MRSA)¹⁸ را ریشه‌کن می‌کند (۱۰۸) مطالعه این ترکیبات فعال و سایرین، در برابر بیوفیلم‌های *S. mutans* از قبل تشکیل شده مفید می‌باشد. ثانیاً، در حالی که تاثیر ترکیبات در برابر بیوفیلم‌های *S. mutans* آزمایش می‌شود، مفید خواهد بود تا شرایط مرتبط تر بیولوژیکی را ترکیب کرد، چون که پوسیدگی دندان بیماری چند عاملی است. در حال حاضر تکنیک‌هایی وجود دارند که هنگامی که یک ترکیب جدید آزمایش می‌شود، باید مطرح شوند. *Bjarnsholt* و همکاران سیستم‌های بیوفیلم آزمایشی را در مطالعه خودشان در سال ۲۰۱۳ مشخص کرده‌اند. (۱۰۹) به علاوه، باکتری‌های هم‌غذا، سایر باکتری‌های بیماری‌زا و تغییرات پی در پی مواد مغذی برای کلونیزاسیون باکتری‌ها در حفره دهان خیلی موثر هستند. زمانی که مهار آ

¹⁸ Methicillin-resistant *Staphylococcus aureus* (MRSA)

زمایش می شود مهم است که این عوامل را مد نظر قرار دهیم. ترکیب آزمایش کشت همزمان با مجموعه‌ای از آزمایش‌ها، موفقیت این ترکیبات را همانطور که آن‌ها به سمت آزمایش‌های بالینی پیشرفت می‌کنند افزایش خواهد داد. در آخر، بیماری‌های دهان نمونه اولیه هستند که به آنتی‌بیوتیک‌های گسترده نیاز دارند. (۱۱۰) با استفاده زیاد از آنتی‌بیوتیک‌ها، افزایش مقاومت آنتی‌بیوتیکی را مشاهده کرده ایم و ثبت اثرات جانبی منفی که برای میکروبیوم ما رخ می‌دهد را شروع کرده ایم. (۱۱۱) همانطور که مطرح کردیم، پوسیدگی دندان از طریق ماندگاری و عود مجدد بیوفیلیم‌های دهان رخ می‌دهد. ما به قرار گرفتن دائم در معرض داروها مانند دهان‌شویه‌ها متصل می‌شویم تا مانع از رشد این بیوفیلیم‌ها شویم. قرار گرفتن دائم در معرض عوامل ضد میکروبی پتانسیل آن را دارد که باعث آسیب به میکروبیوم ما شود. بنابراین، عوامل ضد میکروبی گونه‌ها و بیوفیلیم انتخابی، سود زیادی دارند. درمان بهینه این است که بتواند بیوفیلیم بیماری‌زا را به طور خاص و به طور کامل، بدون مختل کردن باکتری‌های مرتبط با سلامت ریشه کن کند. مولکول‌های مطرح شده در این مطالعه، نقطه شروع بادوام برای توسعه مولکول‌هایی هستند که بیوفیلیم‌های *S. mutans* را هدف‌گیری می‌کنند که در تشکیل پوسیدگی دندان سهم مهمی دارد. با این حال، استراتژی‌های جدید برای شناسایی ترکیبات مرتبط‌تر درمانی باید مدنظر قرار گیرند.

کورکومین (۷، شکل ۴) یک فنل طبیعی است که سورتاز A استافیلوکوکوس موتانس را با IC_{50} 10.2 میکرومولار مهار می‌کند. (۶۷، ۶۸) سطوح mRNA *Agi/II* پروتئین سطحی تحت تاثیر قرار نگرفتند اما آنالیز وسترن بلات کاهش سطوح پروتئین را نشان داد که به مهار از طریق اتصال مستقیم اشاره می‌کند. علاوه بر این، *Agi/II* از مایع رویی جمع‌آوری شد که مهار فعالیت سورتاز A را بیشتر تایید می‌کند. باکتری‌ها در دیواره‌های تحت تیمار با ترکیب، توده بیوفیلیم را کاهش دادند که توسط اندازه‌گیری OD600 نشان داده شده است. اگرچه ۷ دارای 125 میکرومولار MIC است اما در غلظت ۱۵ میکرومولار، سلول‌های باکتریایی به دیواره، ضعیف‌تر متصل شدند که به استفاده بالقوه به عنوان درمان ضد پوسیدگی در ترکیب با حذف مکانیکی اشاره می‌کند. فعالیت کورکومین در مقابل *S. mutans* تعجب‌آور نیست. نشان داده شده است که کورکومین به عنوان مهارگر کووالانسی سورتاز A در *S. aureus*^{۱۹}، از طریق اضافه کردن بخشی از محل فعال Cys184 به انون عملکردی عمل می‌کند. (۶۹) این بخش در سورتاز A ی *S. mutans* نیز وجود دارد که به طرز عمل مشابه اشاره می‌کند.

¹⁹ *Staphylococcus aureus*